

Jacint Bores

ANY IV

NOVEMBRE 1931

N.º 47

LA DANSA MÉS BELLA

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA

ADHERIT A LA LLIGA SARDANISTA

Sumari

<i>Pàtria meva</i>	<i>Marius Suiram</i>
<i>El compositor Font Palmarola</i>	<i>Ernest Albert i Galter</i>
<i>La llengua trossejada</i>	<i>Frederic Rahola</i>
<i>Dansa de l'oblit</i>	<i>Carreres</i>
<i>Dansa i Amor</i>	<i>M. Piquer</i>
<i>Grandiós festival en homenatge al mestre compositor</i>	
<i>Font Palmarola</i>	***
<i>Noticiari</i>	***

Figueres

EN
EL
RAM
DE LA
ELEGANCIA
MASCULINA
DIR

PUIG-PARIS

ES
DIR-HO
TOT

ANTIGA CASA

Fills de Josep Massot

Fundada l'any 1850

*ÉS LA PREFERIDA DE LES
SENYORES ELEGANTS*

PER LA SEVA ORIGINALITAT.

PEL SEU BON GUST.

PELS SEUS IMMILLORABLES GÈNERES

PELS PREUS VERTABLEMENT REDUITS

PLAÇA REPÚBLICA, 25 i 26

FIGUERES

la casa varela serveix bé i és econòmica

la rellotgeria

varela

ha d'èsser la vostra casa

recordeu l'adreça:

perelada, 5

figueres

Vol prendre un bon cafè?

-- On?

== Gran Cafè

EXCELSIOR

RAMBLA

La Dansa Més Bella...

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA DE FIGUERES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SOCIETAT CORAL «ERATO»

Pàtria meua

LA Pàtria és el lloc on hom ha nascut, és on reposen en son etern els avantpassats.....

Un horitzó diàfan, de to moradenc, blau cel barrejat amb el vermell pàl·lid que escampa el sol quan va a la posta. Uns ocells xerraires i enjogassats. Uns prats d'herba gemada. Uns rierols que llisquen cinglers avall. Un pastor i una pastora que es miren inquiets. Un flabiol que refila temorenc.

Aquesta és la meua Pàtria, la terra dels catalans.

Han passat segles d'oprobri i desesperació. Els vexaments ens doblegaren, però, recordant millors temps, procurarem adreçar-nos i continuar avant, buscant en l'esdevenidor la reivindicació del nostre poble.

En temps pretèrits, quan Catalunya, era nació reconeguda, teníem una dansa, que el poeta qualificà d'ésser la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan. Era la Dansa Nacional.

Durant els caòtics temps d'invasió borbònica, la sardana ens encoratjà més d'una vegada. La música popular era bàlsam guaridor. La dansa és nostra ànima. Esclavitzaren el cos, l'esperit, mai. Avui hem encaixat fraternalment amb els pobles d'Ibèria, i el nostre desig és entrar en una època de cordialitat i comprensió.

Però, mai, podran borrar-se de la història, que Catalunya ha estat una nació, i que essent nació tenia una dansa, com tenia una parla i unes lleis.

I si avui torna a tenir oficialment la parla i les lleis, per què no pot tornar a tenir la seva dansa nacional?.....

La dansa que hem guardat immaculada, no hem de deixar-la profanar. Cal fer veure als inconscients, que en les nostres festes no podem barrejar-hi exhibicions nocives que han de perjudicar-nos moralment.

Entre nosaltres viu gent que no ens comprèn ni vol comprendre'ns. Gent de raça diferent, que es mofa de les nostres festes i aprofita totes les avinenteses per burjar-nos el cor. Nosaltres, però, que ja els coneixem, en fem cas omís. Sols lamentem, que al costat d'ells pugui haver-hi germans nostres, els quals impulsats per l'odi o l'enveja, serveixen d'estre pels fets mesquins que porten a terme aquesta mena de gent.

Cal que dins Catalunya es faci una veritable selecció de ciutadans.

Cal que tots els catalans conscients, degudament orientats, anem fent via, cara al món. Aguantem la nostra Pàtria. Vetllem per les nostres tradicions. Fem conèixer el cant i la dansa. Escampem arreu la nostra parla.

El món dona ràpides voltes.

Catalunya fou estat lliure.

Recordem ara més que mai la lletra d'aquella sardana:

«Som i serem gent catalana.....»

MARIUS SUIRAM.

El compositor Font Palmarola

EN la discreta solitud del meu refugi d'anacoreta s'hi ha dibuixat una nova amistat, una rialla plena i una efusió sincera en la persona del compositor Font Palmarola. No ha interromput la meua íntima meditació, el meu gaudi honest, de submergir-me en la clapa ombrívola dels pins i de les acàcies, en aquesta bella migdiada de setembre. Lluny del soroll i de la magnificència i de la vanitat, ignorats en el llogarret de la melodia rural, Font Palmarola i jo, hem creat un oasi fugaç i passavolant, i les mirades i les paraules, i els parèntesis tenien una valor fina, concisa, constructiva, impressionant. Font Palmarola ha passat unes hores a l'Empordà. Hi ha deixat un solc de simpatia, de comprensió i de bonhomia. Sense imprimir-hi la fita sentimental d'una llar

apacible o el jaç d'un captaire romàntic, ens hem fet la il·lusió que l'Empordà li plaïa, el corprenia, li filtrava cor endins una profunda devoció mística. I aleshores, Font Palmarola ens ha semblat més que un hoste estrany i fred, una enyorívola oreneta que sobtada per l'atracció d'una terra de gestes i de beutat cerca cada any l'encís d'una feligresia fidel, on cada floració ofereix el misteri d'una nova passió i d'una nova amor.

* * *

En l'acolliment de la biblioteca d'aquesta venerable «Erato», niu de les més riques cantúries de la plana, hem encetat la conversa amical i serena. Parlem del moviment sardanista de Catalunya. Font

Palmarola ho enfoca amb objectivitat i amb ambició. Generosament i delicada, obrim el plec de sardanes, que és l'esca de les seves activitats i la penyora ferma de la seva glòria musical. Editades pulcrament, amb unes portades suggestives, la densíssima producció musical de Font Palmarola, és d'una elegància severa i d'una dignitat artística que colpeix, que venç i convenç al temperament més díscol i refractari als principis estètics. Dotat d'uns coneixements vastíssims, encès de vibració patriòtica, apar l'home que s'ha traçat un camí, i que cap vel·leïtat més o menys productiva pot tòrcer el desig que impulsa el ritme de llur acceleració ordenada. El cable invisible uneix la voluntat de l'home i la victòria del cim. I en aquesta aspre ascensió, en aquest forceig tenaç, Font Palmarola confirma les paraules d'Ibsen: Tots els camins que pugen arriben al cim.

* * *

Baix i rodanxó, prematurament calb, cara neta i pell blanca, polit, amable, ingenu, amb una corbata de papellona estesa i una cartera ampla a sota el braç, descobriu de seguit a través d'aquesta correcta fisonomia externa – purament física – una encara més correcta fisonomia espiritual. Agilíssim de ment, de capacitat i d'intel·ligència com a compositor excel·lent i com a productor sòlid, hi empelta l'alta qualitat d'una destresa digital en la interpretació de les obres més esquerpes i difícils a la subtil motllura i a l'encaix lúcid de les execucions meravelloses, que únicament el sèptim cel de la música atorga als esperits que posseeixen el do d'una selecció depurada i genial.

* * *

La conversa s'escorra planera i cordial. Unes notes voleiadisses i sintètiques. L'interviú em resulta magre en comparança a la intensitat i a l'extensió de la conversa.

.. -

.. - Sóc fill d'un sastre de Vic. De nin

sentia l'atracció de la música. Vaig començar anant a l'Escola Municipal. Puc dir que els primers consells me'ls donà el Mtre. Espadaler. Volia però, dedicar-me a la música, amb cor i ànima. La família deturava el meu desig. I un dia vaig fugir de casa. La por de rebre féu que cerqués hostatge a la casa del meu padrí. I aleshores s'adonaren que la vocació quan dóna el tomb – ja madura – és francament invencible.

.. -

.. - A disset anys estudiava a l'Escola Municipal de Barcelona, sota la benemèrita direcció del Mtre. Nicolau. Un poc més tard, tornava a Vic...

.. -

.. - ...i empenia el meu aprenentatge de músic rodamón. Quelcom així, com quan els ocells deserten del niu, i s'afanyen les becades per les feixes i vaguenys, s'acaren al mal temps i se l'acampen... Fou amb els «Capranis», una troupe italiana. Vida d'heroi, si us plau per força. Viles i ciutats, triomfs i fracassos, misèries i grandeses. Un film viscut. Conèixer el món, conèixer la vida. Mancança de diners, fam crua... i la dolçor de la carn que ja voldria començar a estimar. Fet i fet, bohèmia neta i pelada. Bohèmia dura i hostil, bon tros lluny d'aquella bohèmia daurada de Rossinyol i Cases, sempre amb un roc a la faixa i una poma per a la sed. Figureu-vos: voler viure, amb ànsies de devorar, posant ales a la follia de la joventut, i de retruc, trobar-vos, amb una realitat cruel que us donava cops de puny i us estabornia... I el final és parió a la paràbola del fill pròdig. No ben bé exacte, és clar. Delmat per l'aventura, un dia, un dia feliç i manyac, la mare, sense exigir-me explicacions, venia a recollir-me a Montgat.

.. -

.. - I després per raó del servei militar, a fer estada a Pamplona. Vaig aprofitar el temps assistint a les classes de l'Escola Municipal de Música i guanyant unes oposicions a una plaça de saxofon.

.. -

.. - Si; recordo perfectament la meva

primera sardana. Tècnicament, és vulnerable. Però, hom l'estima per ésser la primera pedra, l'incaut balbuceig de la primera emoció. I un títol suggestiu, poètic i evocador: «*Gorges de Núria*». La influència de la Natura, l'esperit descriptiu, recreador de bellesa, s'encomana de la visió del paisatge. I aquest és un símptoma, que gravita sobre la meva inspiració. Sento la terra, l'estimo, m'hi morfonc, m'embriago de llum i de color, i tot el davassall de projecció i de perspectiva es bolca sonorament en la buidor enigmàtica del pentàgrama.

. -?

. - Exactament, no ho sé. Una trentena de sardanes, jo crec que les he escrites sobrerament. Produeixo normalment. El gruix i la grandària de les coses - superficialment -, sense la finor i la grandesa que filtren i perforen, em diu poca cosa i no em tempta.

. -?

. - Adhuc no cercant-lo, he tastat el goig de conquerir èxits populars: «*Lluïsa*», «*Aimada Barcelona*», «*La font del roure*», «*El bon pastoret*» i «*Mallorca*», han fet les delícies del públic i s'han convertit en cançons de poble i en motius de festa. Què voleu fer-hi!

. -?

. - Si; ja us ho he dit. Moltes de les meves sardanes són batejades amb noms geogràfics. Pura descripció. Contemplació, entusiasme i devoció pel paisatge. I el lloc ja em dona el nom fet. I així la inspiració és fidel a la font d'origen. I la música, parla.

. -?

. - De la meva producció, les sardanes que més em plauen són: «*Pireneus*», «*Montseny amunt*», «*Bella Ausona*», «*La Font de Capdevila*». Responen al meu desig i al meu gust. Dir que em plauen, vol dir amb certa manera, que em satisfan.

. -?

. - Jo crec que les sardanes a la plaça, a ple aire, són fetes més aviat per dansar que no pas per a oir-les silenciosament. Les sardanes de recapacitació, de meditació

i de valoració són pròpiament sardanes de concert. En un i altre cas, cal un esperit net de prejudicis i de baixeses, per a copsar-les com una eina de realitats fecundes.

. -?

. - En Pep Ventura m'agrada i l'admiro. Situat en el seu temps, fou un geni. I en el nostre, un altre geni: Garreta. De Pep Ventura a Garreta, es remarca la línia evolutiva, accentuadament formidable, que segueix la nostra dansa nacional.

. -?

. - Tant a Barcelona com a l'Empordà, hi ha cobles bones de debó. Una bona cobla en un poble empordanès, és un fet admirable. La música, la terra i el poble, s'agermanen. Aleshores compreneu que l'Empordà és el bressol de la dansa, i el poble de la llibertat i la terra del vent.

. -?

. - Ara s'escriu més bé que abans; és cert. Hi ha encara però, molts autors que escriuen sardanes i no saben perquè les escriuen. Es lamentable, no us sembla?

. -?

. - Ésser autor de sardanes, és un sacrifici. Avui, però, s'han extirpat molts malentesos i tothom està convençut que els autors són homes que també mengen. Es necessita veritable vocació. S'ha escrit i s'escriu molt que per a satisfer una necessitat espiritual, al marge de tot legítim intent de guany material.

. -?

. - Cal fer un recull de sardanes tradicionals, sardanes populars, que no passen i no es desfullen, i tenen vida pròpia perquè són filles de la voluntat de tot un poble. La vida de les sardanes és efímera, fruita de temporada. I heu de reconèixer que hi ha sardanes que no es merèixen aquesta sort. Caldria crear arxius de classificació que recollissin el bo i millor, l'essència de les sardanes que tenen una vibració immortal.

. -?

. - Si establím categories en l'art musical, us diré que el què més sento i més estimo són les sardanes. En segon lloc les obres

descriptives pianístiques i orquestrals. I tot seguit les cançons de «lieder» i les cançons rítmiques.

. -?

. - De la música clàssica m'enamora el veritable clàssic. El clàssic modern - bo i polifacètic - és més discutible. Autors predilectes? Bach, Beethoven, Mozart .. I com a autors, vitalment i vertebradament descriptius en les zones d'òpera superior: Wagner i Rimsky Korsakow.

. -?

. - Sóc un amant dels portantveus, i revistes i gasetes musicals que ixen a la llum de la nostra llengua vernaclea. Els col·lecciono rigorosament. Col·laboro sovint en llurs pàgines. Una activitat més. La vostra DANSA MÉS BELLA... és l'obra més ben feta de tots els portantveus actuals de Catalunya. No sabia pas trobar una paraula prou justa que mesurés el to i la graduació del meu elogi. Perdoneu!

. - ?

. - Les meves sardanes les considero com si fossin els meus fills espirituals, la millor herència que puc legar als meus fills de carn i ossos. Qui infereix ofensa, greuge o menyspreu a elles, ho fa ferint-me directament en la part més noble i més sensible de la meva vocació d'artista. Ho podeu ben creure.

. -?

. - Penso escriure molt més del què he escrit. Em sento amb més ímpetu que mai. Estic content i la fatiga no em comou. Quan més escric més m'engresco a escriure.

. -?

. - Considero que la meva visita a les entitats sardanístiques de Catalunya, pot tenir una gran utilitat. Procuro establir una estreta germanor entre l'autor i els dansaires. Ho faig generosament, sense malvolences ni rancúnies. No m'entretinc a dir mal de ningú. Ja seria hora, que, a Catalunya, els autors de sardanes deixessin de devorar-nos mútuament, de mal-

parlar de l'obra del veí, de trossejar les alienes dignitats professionals. El canibalisme i la ferocitat no conduïxen enlloc. Són obra negativa.

. -?

. - Jo tinc cura de la meva obra. A compte meu, edito les meves produccions. Veieu? Ho faig amb la màxima polidesa. Fujo de la cridòria. Contribueixo a l'enobliment de la sardana, tot i realitzant només una pacient i senzilla tasca d'administrar la meva humil propietat artística.

. -?

. - Activitats? Les coneixeu en gran part. A la feina de la producció afegiu-hi els múltiples afers que es deriven de l'alliçonament i de l'execució. Però, per damunt de tot, la meva afició es decanta visiblement per a aquelles activitats que inclouen per a mi aquests tres factors essencials: sardanes, ballets i cançons rítmiques. I una finalitat, una amor i un ideal vinculen tot el meu treball: Catalunya.

* * *

La conversa s'allargà molt més. Difícil és, reportar-la íntegrament. Sentim una sincera admiració per aquests fecunds i joves trenta-i-dos anys de Font Palmarola. Admirem el seu tremp, el seu art, la seva dinamicitat i el seu optimisme. Figueres, oberta a totes les inquietuds de l'esperit, podrà oportunament refermar l'alta consideració i estima que li mereix l'obra del Mestre Font Palmarola. En adreçar-vos, volgut amic, la nostra salutació afectuosa, penyora de bon record, cal que sentem una afirmació rotunda i lleial: L'imperatiu que mena i controla la vostra obra, Mestre Font Palmarola, és tanmateix l'imperatiu comú que anima l'obra del nostre Foment de la Sardana; l'imperatiu audaç i sever, que, del començament a la fi, ens burxa i ens ungleja la carn ànima endins, i ens diu que cal pensar, estimar i treballar - ara més que mai! - per Catalunya.

ERNEST ALBERT i GALTER.

La llengua trossejada

(Romanç simbòlic)

*Amb un escamot de tropa
n'és vingut un capità;
un hom en tota la vila
ben segur no trobarà.*

*Vells i nois per nostra terra
lluïten valents molt temps fa;
les dones tot fent desfiles,
no paren mai de cantã.*

*La cançó no l'entén gaire,
no l'enten el capità;
però li escou la tonada
que fins el fa trasmudã.*

*No puc més—diu al corneta—
tot seguit ja pots cridã
que ventaré una mordassa
al qui canti en catalã.—*

*Les dones senten la crida
i se'n posen a cantã,
per cada carrer que passa
un chor se sent esclatã.*

*Al oir tantes cantúries
perd el seny el capità;
empaita una pobra dona
que, estranyada, se'l mirà.*

*La dona s'atura i canta,
canta ardidada en catalã;
bofetada que li trã
no la fa pas gens callã.*

*Dins de la boca amb quimera,
un drapot li fa posar:
els llavis encara es mouen
es mouen en catalã.*

*Allavors li clou els llavis,
posant-hi a sobre la mà,
mes encara els ulls li parlen,
li parlen en catalã.*

*Li lleva el drap de la boca
i amb el sabre se n'hi va;
deix la llengua trossejada,
que mai més podrã cantã.*

*El fill que du en ses entranyes
la qui ja no pot parlã,
dins el ventre de sa mare
ja glateix en catalã.*

FREDERIC RAHOLA.

Dansa de l'oblit

A un sardanista amic meu.

L'HAVIA vista bonica i riallera, penjada del teu braç. Amb l'agilitat envejable d'una llebra bosquetana, saltava i brincava puntejant la sardana. Tu, sempre eres prop seu.

Hom en contemplar-la creia endivinar una perfecció. Barreja de moralitat i seny. Però, com a dona, tenia la virtut de l'engany.

Els cors dels homes a les seves mans, eren boixets de fer puntes.

No la creia maliciosa, més aviat inexperta. Redós teu feia un joc perillós. Era la temptació de la serp, però hi faltava la poma.

Moltes vegades hom s'equivoca, tu vares cometre aquest tort. Sigues home, però, i pensa.

Recorda una caseta perduda entre muntanyes. Unes campanes velles toquen a missa, són les de l'ermita. Asseguda a un pedrís veiem una noia, un jove de cabells rossos, està al seu costat.

En una esplanada davant de la casa, uns homes fant sonar uns estres que escampen melodioses notes. Unes quantes parelles agafades fortament, deuen tenir por de perdre's, fan estranyes contorsions.

També hi veiem la noia, més morena que mai. Està dansant amb un jove que no té els cabells rossos.

Passen les hores i hom ha traspassat uns queviures a l'estòmac, estaven en un sac d'excursionista, arruixant-los seguidament d'un vinet sanguinós que puja al cervell.

Hem anat amunt i davant la caseta, hem parat. Aquell aniset amb l'aigua gelada que bevien aquells minyons, ara fa l'efecte, com endemoniats s'entretenen en jocs fantasmagòrics.

Una vegada més sentim els músics. Els homes i dones tornen a ajuntar-se. Però, ella no hi és. Mira bé, company. Els ulls acostumats a la claror viva del sol de migdia, besllumenen allà dalt, dintre una cambra, la silueta d'una dona, és difícil distingir-la bé, la foscor de dins l'indefineix. Es veuen unes mans que giravolten al cim del seu cap. S'acosta al llindar de la finestra. És ella. Un jove, dos joves, la volten. Tots tres volen treure el cap per la finestra. Recolcen el braç en el marc, la cara en el palmell de la mà. Ella està al mig. El més atrevit dels joves reposa el cap a l'espatlla d'ella. L'altre és dona compte que hi sobra i desapareix. L'èxtasi s'apodera d'ells. Tenen els ulls fits en la llunyania. Et veig a tu, company meu, que te'ls mires fixament. El teu cervell pateix i en el cor hi sents un pes que t'ofega. Tens la boca tancada, però dels ulls te'n surten exclamacions violentes. El teu

cos i ànima entaulen una batalla. T'esfres en l'herba gemada. Revius bells records i et dónes compte que has perdut el temps.

Els músics de l'acordió i del jazz, atrevits, fan sentir una sardana. T'aixeques, com si f'hagués picat una vespa. Corres a una rotllana. Però, del teu braç, ja no en penja ella, avui més morena que mai. I en el giravoltar de l'anella cadenciosa, trobes la tranquil·litat que

et mancava. I el teu esperit lassat es reconforta de subtils sentors de la terra. I estimes més que mai. I si gosessis dels teus ulls lliscaria una llàgrima roenta.

La finestra ja és closa. I com el sol que es perd darrera les muntanyes, hom deixa voleiar uns sentiments nobles. Es confirma una resolució. La vida és incomprendible.

CARRERES.

Dansa i Amor

No trobeu que bé lliguen aqueixos dos mots?

Us adoneu de l'harmonia de la seva expressió?

Tant com són d'agermanats i tant com acostumen a separar-se!

Mes no som nosaltres que els separem, puix la nostra Dansa els aplega, i nosaltres ens apleguem en donar-li forma i expressió.

Jo voldria haver contemplat la Rambla de Figueres, ciutat que sols conec per la seva història, en una ballada de la nostra Dansa i fruit l'Amor que desprenen les rotllanes dansaires, en el cor de l'Empordà.

Si no he sentit aqueix plaer, l'imagino en llegir el portantveu de «La Dansa Més Bella» car en llurs pàgines hi lluu l'Amor sempre bell i sols sentit en aquesta terra de germanor.

Donem-nos les mans, catalans, propers i llunyans, que aplegades, com en la nostra Dansa, i enfortides amb el nostre Amor, formin fèrria rotllana en defensa de la nostra terra.

M. PIQUER.

Barcelona Octubre 1931.

Grandiós festival en homenatge al mestre compositor Font Palmarola

DIJOURS 26 DEL CORRENT

TARDA, DE 7 a 8 i MITJA

A LA RAMBLA

La Cobla «Antiga Pep» tocarà les següents sardanes de l'homenatjat:

La Font del Roure - Bella Ausona

Aimada Barcelona - Pont Vell

La Vall de Ribes - Mallorca

NIT, A TRES QUARTS DE 10

A LA «SALA EDISON»

El mestre Font Palmarola donarà un recital de les seves sardanes per a piano:

El bon pastoret

Fontaga

Record de Figueres (estrena)

II

Parlament del poeta

Josep M.ª de Sucre

baix el següent tema:

Del sentiment popular en les sardanes del mestre Font Palmarola

III

Un record (minuet)

La processó del Dijous Sant a Rupit (andante en do menor)

En la mort d'Angel Guimerà (marxa fúnebre)

Triptic {
I. Tristesa
II. Meditació
III. Alegria

Les coves de Rialp (rapsòdia pirenenca N.º 1)

DETALLS PER PROGRAMES

Noticiari

DESPRÉS de dos mesos de llarga i penosa malaltia hem tingut el goig de tornar a tenir entre nosaltres al company del C. D. En Pere Màrtir Subirós.

Celebrem de debó el seu restabliment.

ESTRANYEM que una gran majoria de socis no acudeixin a les ballades que celebrem en el nostre estatge.

Creiem que no és pas suficient el pagar una quota cada mes. Cal col·laborar i fer acte de presència a totes les ballades i festes que celebri la nostra entitat.

Equips per «canastilles»

CASAS - Girona, 21

EL diumenge, dia 25 del prop-passat, tingué lloc a la nostra ciutat la inauguració de la làpida que porta el nom de l'immortal poeta i dramaturg Ignasi Iglésies, al carrer fins ara anomenat de la Rutlla.

En aquest acte féu un sentit i bell parlament l'eminent escriptor i diputat a Corts En Pere Coromines.

Un nombrós públic ajudà amb la seva presència a donar una major solemnitat a aquella festa a la memòria del plorat mestre.

El nostre Foment s'adherí amb tot entusiasme a l'esmentat acte.

CONFERÈNCIES. - Darrerament s'han celebrat les conferències següents:

Dia 23 octubre. - El nostre bon amic Jaume Miravittles dissertà sobre el tema «Per què sóc comunista» al Teatre Principal.

Dia 24. - Organitzada pel Sindicat de Treballadors de Figueres tingué lloc al Teatre Principal una conferència a càrrec del propagandista de la «Confederació Nacional del Treball» En Ramon Vaquer, el qual tractà el tema «La República i el Poble».

També el mateix dia, el publicista i historiador del teatre català, En Francesc Curet, vingué a honorar la memòria d'Ignasi Iglésies parlant de «El teatre català i l'obra d'Ignasi Iglésies. Aquest acte es celebrà al saló d'Atenea», entitat organitzadora.

Tant les primeres com l'última d'aquestes conferències es veieren força concorregudes, per la seva important vàlua política i cultural, respectivament.

DONEM la nostra cordial benvinguda al nostre caríssim amic el jove compositor figuerenc En Joan Llonc, el qual ha romàs vuit anys a l'exili.

En estrényer la mà de l'amic Llonc hem evocat, agradívolament, hores passades d'amable companyonia i la veritable fruïció que havíem i hem experimentat sempre en sentir les seves sardanes racialment catalanes.

Esperem que, ara, després d'aquests anys d'allunyament de la nostra terra, voldrà dedicar-se a fer noves composicions, les quals, no ho dubtem, han d'augmentar merescudament la seva producció musical.

CALÇATS PALLAÇ

Sempre les darreres novetats

a preus econòmics i garantits

CARRER GALAN, 2

A tots els amics i joves socis de la nostra entitat que van al servei militar i deixen la nostra ciutat, els desitgem molta sort i, sobretot, que puguin tornar, el més aviat possible a les seves llars.

PER A LA NOSTRA BIBLIOTECA:

Hem ingressat a la biblioteca del Foment els següents llibres:

«Mirra», poesies per Ventura Gassol.

«Dies verges», història d'un adolescent, per Joan Mínguez.

«La vida austera», per Pere Coromines.

Recordem a tots els socis que aquests llibres, com tots els que tenim, estan a llur disposició.

PEL NOSTRE ARXIU:

El soci Pere Bosc ens ha cedit les partitures per cobla de les sardanes «Angelina» i «L'alegria del poble» del compositor Vicens Bou.

Ben sincerament li donem les gràcies.

Jocs senyora

CASAS - Girona, 21

SEGONS estat de comptes presentat pel Tresorer, el dia 27 del passat, tenim en caixa pessetes: 501'90.

Els comprovants estan a disposició dels senyors socis.

MOVIMENT DE SOCIS:

ALTES 4

Joan Agulló Bataller
Martí Coromines
Andreu Fàbrega
Joan Gardella

BAIXES

HOMES 8

Joan Romans absència
Joaquim Ribas »
Pere Rotllan »
Miquel Canela »
Miquel Maureta »
Just Pèrez »
Jaume Canela »
Emili Tomàs voluntària

DONES 1

Mercè Jordi voluntària

CALÇATS PALLAC

sempre les darreres novetats
a preus econòmics i garantits.

Carrer Galan, 2

PEL MONUMENT A PEP VENTURA:

Hem rebut del Foment de la Sardana de Badalona la quantitat de 123 pessetes, recaptades en un festival celebrat amb aquest fi. Aquestes pessetes, com totes les provinents d'aquesta mena de festivals, les hem ingressat a la Caixa d'Estalvis.

Agraïts ben sincerament dels amics del Foment de la sardana de Badalona.

PROGRAMES I PUBLICACIONS

REBUDES:

«Ressorgiment» de Buenos Aires.

«Mai enrera» Butlletí del Club Excursionista de Gràcia.

«Atlàntida» portantveu de l'Agrupació Cultural Atlàntida.

Programes del Concurs de Sardanistes i de la festa major, del Foment de la Sardana de Banyoles.

«Nostra Dansa» portantveu del Foment de la Sardana de Badalona.

«Fulla Sardanística» portantveu dels Amics de la Sardana de Sant Feliu de Guíxols.

«Portantveu del Foment de la Sardana» de Ripoll.

«Portantveu del Foment de la Sardana» de Sabadell.

«Programa portantveu de l'Agrupació Sardanista de Sant Gervasi.

Fulla mesal de la Joventut Sardanista de Calella.

«Vida nostra» Butletí portantveu de l'Orfeo Martinenc.

Butlletins n.º 1 i 2 de l'Ateneu Republicà de Gràcia, corresponents als mesos de setembre i octubre.

«El nostre Ideal», portantveu de l'Agrupació Sardanista de Vic.

«Avui», periòdic catalanista republicà de Gràcia.

«La Nova Catalunya», de La Havana.

Fullet de l'Agrupació Catalanista de La Havana.

«La Sardana», portantveu del Foment de la Sardana de Barcelona.

Arts Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueres

ARMES i MUNICIONS

ARTICLES D'ESPORT

CASA CRUMOLS

CAAMAÑO, 6
FIGUERES

A. DE LA REPÚBLICA, 13
LA BISBAL

RIGOL RIGOL i sempre RIGOL

Encàrrecs «EL RÀPID»

FIGUERES

LLUIS MITJÀ

BARCELONA: Petxina, 5. - Telèfon 17849

Comerç, 19. - " 16249

Rec, 41

FIGUERES: Girona, 11

Noies, Nois: Per postals, a la

Llibreria Batllosera

Galan, 3

Figueres

FARMACIA NOVA I LABORATORI

DE

JOAN XIRAU

Instal·lats d'acord amb les més modernes exigències. Medicaments puríssims. Dipòsit d'específics. Anàlisis clínics.

Avinguda de la República, n.º 18

FIGUERES

NOVETATS PER A SENYORA

PERE JUANOLA

GIRONA, 24

FIGUERES

Aquesta casa rep continuament les
últimes novetats que imposa la moda

PREU FIXE